

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17492 *Llei Orgànica 1/2009, de 3 de novembre, complementària de la Llei de Reforma de la Legislació Processal per a la Implantació de la Nova Oficina Judicial, per la qual és modifica la Llei Orgànica 6/1985 d'1 de juliol, del Poder Judicial.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

Preàmbul

I

La modernització de l'Administració de Justícia que anima la Llei de Reforma de la Legislació Processal per a la Implantació de la Nova Oficina Judicial ha introduït en el debat públic una fructífera reflexió sobre la conveniència de projectar-la també sobre altres àmbits vinculats a esta. Com a conseqüència d'este diàleg reflexiu, generat dins i fora del Parlament, s'ha considerat pertinent introduir alguns canvis en la Llei Orgànica del Poder Judicial amb el propòsit d'acompanyar aquella implantació i atendre, al mateix temps, certes millores tècniques que fa molt de temps que es demanen.

II

Així, s'han introduït una sèrie de reformes encaminades a l'agilització de la Justícia, que tenen com a objectiu l'optimització dels recursos i la millora de la seua prestació com a servici públic essencial.

En este sentit, s'ha reformat l'article 82 per a la tramitació dels recursos d'apel·lació davant de les resolucions dictades pels jutges de primera instància en processos seguits pels tràmits del juí verbal per raó de la quantia, que seran resolts per un sol magistrat, designat per torn de repartiment. Amb això s'aconseguirà reduir el temps de resposta en la segona instància en conflictes que, per tractar-se d'assumptes que no revisten especial complexitat, no necessiten ser resolts per un òrgan col·legiat. Simultàniament, es fa una nova redacció d'eixe mateix precepte, en què es millora la sistemàtica.

També ha de contribuir a l'agilització de la Justícia, i a millorar els estàndards de qualitat, l'establiment del que es coneix com a «jutges d'adscripció territorial» que, per designació del president del Tribunal Superior de Justícia, exerciran les seues funcions jurisdiccionals en les places que es troben vacants, com a reforç d'òrgans judicials o en aquelles altres places el titular de les quals es preveu que estarà absent per temps superior a un mes. Amb això es pretén evitar, en la mesura que es puga, la interinitat en l'exercici de funcions jurisdiccionals i potenciar el seu exercici per membres de la carrera judicial, la qual cosa sens dubte redundarà en una ostensible millora en la qualitat del servici públic.

En la mateixa línia de millora dels aspectes organitzatius de l'Administració de Justícia, s'ha inclòs en la reforma un canvi en el sistema de provisió de places en les audiències provincials. En la regulació anterior es preveia que l'antiguitat en òrgans mixtos es computaria per la mitat solament a l'efecte d'accedir a ocupar plaça en les audiències provincials, i això per considerar que en aquells s'exercix tant la jurisdicció civil com la penal. No és raonable mantindre este criteri, ja que en estos òrgans mixtos l'exercici de la jurisdicció en cada orde és, en tot cas, ple i qualitativament idèntic al d'òrgans amb

separació dels ordes jurisdiccionals civil i penal, i per això s'ha disposat que l'antiguitat en estos òrgans es compute igual per a ambdós ordes.

III

En compliment del mandat emanat del Congrés dels Diputats, mitjançant una resolució aprovada el dia 19 de maig de 2009, amb motiu del debat de l'estat de la nació, es realitza un canvi en el tractament del que es denomina la «jurisdicció universal», a través de la modificació de l'article 23 de la Llei Orgànica del Poder Judicial per a, d'una banda, incorporar tipus de delictes que no estaven inclosos i la persecució dels quals emparen els convenis i el costum del dret internacional, com són els de lesa humanitat i els crims de guerra. D'una altra banda, la reforma permet adaptar i aclarir el precepte d'acord amb el principi de subsidiarietat i la doctrina emanada del Tribunal Constitucional i la jurisprudència del Tribunal Suprem.

IV

Als propòsits anteriors cal unir la intenció de millorar la conciliació de la vida familiar i laboral per als membres de la carrera judicial. Hi contribuïx la supressió del trasllat forçós amb motiu de l'ascens a la categoria de magistrat, es trenca així el vincle existent fins ara entre la categoria de l'òrgan judicial i la professional del seu titular. D'esta manera es possibilita la permanència en el mateix destí encara que s'haja produït l'ascens, i es pot optar per continuar en la plaça que s'ocupava o bé ocupar la vacant que en el moment de l'ascens se li oferisca. En el text es preveu també el mecanisme de cobertura de places i el règim transitori aplicable als qui hagen renunciat amb anterioritat a l'ascens forçós.

Este mateix objectiu es persegueix amb la reforma de les vacances dels membres de la carrera judicial, que tindran el mateix tractament i la mateixa duració ja generalitzada per a la resta dels membres integrants de la funció pública.

Finalment, s'inclou també una regulació de l'excedència voluntària per a atendre la cura d'un fill o d'un altre familiar al seu càrrec, d'esta manera se supera la prohibició existent ara per als qui, per trobar-se en eixa situació, no poden participar en cursos de formació o en concursos de trasllat, i per tant es veuen obligats, en el cas d'estos últims, a sol·licitar el reingrés al servici actiu, per a després tornar a la situació d'excedència voluntària pel temps que resta del seu gaudi. La nova regulació els permetrà continuar mantenint la situació d'excedència a pesar de participar en cursos de formació o en concursos de trasllat, si bé en este últim cas únicament durant els primers dos anys, en els quals es té dret a la reserva de plaça.

V

En la present llei es regula també un depòsit d'escassa quantia i previ a la interposició del recurs, el fi principal del qual és dissuadir els qui recórreguen sense cap fonament jurídic, perquè no prolonguen indegudament el temps de resolució del procés en perjudici del dret a la tutela judicial efectiva de les altres parts personades en el procés. Els ingressos que es puguen generar per l'ús abusiu del dret als recursos es vinculen directament al procés de modernització de la Justícia, a la creació i manteniment d'una plataforma de connectivitat entre les distintes aplicacions i sistemes informàtics presents en l'Administració de Justícia i a finançar el benefici de justícia gratuïta. Estos ingressos es distribuïxen entre l'Estat i les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia.

VI

Finalment, la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, ha representat, sens dubte, una fita en la lluita per l'eradicació de la violència exercida per l'home sobre la dona en l'àmbit domèstic i de les relacions d'afectivitat.

Els recents pronunciaments del Tribunal Constitucional en les seues sentències 59/2008 i 45/2009, en les quals ha declarat la constitucionalitat del tractament diferenciat

de la violència de gènere, han suposat la consolidació de la política desenrotllada en esta matèria durant estos últims anys. L'exposició de motius de la Llei Orgànica 1/2004 va predicar el caràcter de jutjats «especialitzats» dels òrgans judicials als que va atribuir la competència per a conèixer d'esta classe d'il·lícits. No obstant això, esta especialització no pot considerar-se efectiva si no es doten els mitjans necessaris que asseguren una preparació específica. Així ha ocorregut fins ara, a causa de la previsió legal d'un model de formació continuada amb caràcter voluntari.

Per això, i des del convenciment que l'especialització conduïx a una justícia millor, s'ha introduït una reforma en esta llei, que preveu l'especialització dels jutjats i tribunals amb competència exclusiva en violència sobre la dona a través de la formació obligatòria.

Article primer.

Es modifica la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, en els termes següents:

U. Els apartats 4 i 5 de l'article 23 queden redactats de la manera següent:

«4. Igualment, serà competent la jurisdicció espanyola per a conèixer dels actes comesos per espanyols o estrangers fora del territori nacional susceptibles de tipificar-se, segons la llei espanyola, com algun dels delictes següents:

- a) Genocidi i lesa humanitat.
- b) Terrorisme.
- c) Pirateria i apoderament il·lícit d'aeronaus.
- d) Delictes relatius a la prostitució i corrupció de menors i d'incapaços.
- e) Tràfic il·legal de drogues psicotròpiques, tòxiques i estupefaents.
- f) Tràfic il·legal o immigració clandestina de persones, siguen o no treballadors.
- g) Els relatius a la mutilació genital femenina, sempre que els responsables es troben a Espanya.
- h) Qualsevol altre que, segons els tractats i convenis internacionals, en particular els convenis de dret internacional humanitari i de protecció dels drets humans, haja de ser perseguit a Espanya.

Sense perjudi del que puguen disposar els tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya, perquè els tribunals espanyols puguen conèixer dels anteriors delictes caldrà que quede acreditat que els seus presumptes responsables es troben a Espanya o que hi ha víctimes de nacionalitat espanyola, o que es constata algun vincle de connexió rellevant amb Espanya i, en tot cas, que en un altre país competent o en el si d'un tribunal internacional no s'ha iniciat procediment que supose una investigació i una persecució efectiva, si és el cas, d'estos fets punibles.

El procés penal iniciat davant de la jurisdicció espanyola se sobreseurà provisionalment quan quede constància del començament d'un altre procés sobre els fets denunciats al país o pel tribunal a què es referix el paràgraf anterior.

5. Si es tramita causa penal a Espanya pels supòsits regulats en els anteriors apartats 3 i 4, serà en tot cas aplicable el que disposa la lletra c) de l'apartat 2 del present article.»

Dos. L'article 82 tindrà la redacció següent:

«Article 82.

1. Les audiències provincials coneixeran en l'orde penal:

1r. De les causes per delicte, a excepció dels que la llei atribueix al coneixement dels jutjats penals o d'altres tribunals que preveu esta llei.

2n. Dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dictades pels jutjats d'instrucció i penal de la província.

Per al coneixement dels recursos contra resolucions dels jutjats d'instrucció en juí de faltes l'Audiència es constituirà amb un sol magistrat, per mitjà d'un torn de repartiment.

3r. Dels recursos que establisca la llei contra les resolucions en matèria penal dictades pels jutjats de violència sobre la dona de la província. A fi de facilitar el coneixement d'estos recursos, i atenent el nombre d'assumpes existents, haurà d'especialitzar-se una o algunes de les seues seccions de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present llei orgànica. Esta especialització s'estendrà a aquells supòsits en què corresponga a l'Audiència Provincial l'enjudiciament en primera instància d'assumpes instruïts pels jutjats de violència sobre la dona de la província.

4t. Les audiències provincials coneixeran també dels recursos contra les resolucions dels jutjats de menors amb seu a la província i de les qüestions de competència entre estos.

5t. Dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dels jutjats de vigilància penitenciària, quan la competència no corresponga a la Sala Penal de l'Audiència Nacional.

2. Les audiències provincials coneixeran en l'orde civil:

1r. Dels recursos que establisca la llei contra resolucions dictades en primera instància pels jutjats de primera instància de la província.

Per al coneixement dels recursos contra resolucions dels jutjats de primera instància que se seguisquen pels tràmits del juí verbal per raó de la quantia, l'Audiència es constituirà amb un sol magistrat, per mitjà d'un torn de repartiment.

2n. Dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dictades en primera instància pels jutjats mercantils, excepte les que es dicten en incidents concursals que resolguen qüestions de matèria laboral, caldrà que s'especialitze amb este fi una o algunes de les seues seccions, de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present llei orgànica.

3r. Així mateix, la secció o seccions de l'Audiència Provincial d'Alacant que s'especialitzen a l'empara del que preveu el paràgraf anterior coneixeran, a més, en segona instància i de manera exclusiva, de tots aquells recursos a què es referix l'article 101 del Reglament núm. 40/94, del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, i el Reglament 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'esta competència estendran la seua jurisdicció a tot el territori nacional, i únicament a estos efectes es denominaran tribunals de marca comunitària.

4t. Les audiències provincials també coneixeran dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dictades en matèria civil pels jutjats de violència sobre la dona de la província. A fi de facilitar el coneixement d'estos recursos, i atenent el nombre d'assumpes existents, podrà especialitzar-se una o algunes de les seues seccions de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present llei orgànica.

3. Correspon igualment a les audiències provincials el coneixement:

1r. De les qüestions de competència en matèria civil i penal que se susciten entre jutjats de la província que no tinguen un altre superior comú.

2n. De les recusacions dels seus magistrats, quan la competència no estiga atribuïda a la sala especial existent a este efecte en els tribunals superiors de justícia.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 184, que queda redactat com seguix:

«2. Els dies i hores inhàbils podran habilitar-se amb subjecció al que disposen les lleis processals.»

Quatre. Es modifica l'apartat 5 de l'article 231, que queda redactat com següix:

«5. En les actuacions orals es podrà habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua emprada, amb el jurament o la promesa previs d'aquella.»

Cinc. Es modifica l'article 267, donant una nova redacció als apartats 7 i 8 i introduint un nou apartat 9, en els termes següents:

«7. De la mateixa manera a l'establida en els apartats anteriors procedirà el secretari judicial quan es necessite aclarir, rectificar, esmenar o completar els decrets que haja dictat.

8. No podrà interposar-se cap recurs contra les interlocutòries o decrets en què es resolga sobre l'aclariment, rectificació, esmena o complement a què es referixen els anteriors apartats d'este article, sense perjudici dels recursos que siguen procedents, si és el cas, contra la sentència, interlocutòria o decret a què es referisca la sol·licitud o l'actuació d'ofici del tribunal o del secretari judicial.

9. Els terminis per als recursos que siguen procedents contra la resolució de què es tracte s'interrompran des que se sol·licite el seu aclariment, rectificació, esmena o complement i, en tot cas, començaran a computar-se des de l'endemà de la notificació de la interlocutòria o decret que reconega o negue l'omissió del pronunciament i acorde o denegue remeiar-la.»

Sis. L'apartat 1 de l'article 311 queda redactat en els termes següents:

«Article 311.

1. De cada quatre vacants que es produïsquen en la categoria de magistrat, dos donaran lloc a l'ascens dels jutges que ocupen el primer lloc en l'escalafó dins d'esta categoria.

El magistrat així ascendit podrà optar per continuar en la plaça que ocupa o per ocupar la vacant que en el moment de l'ascens li siga oferida, i ho haurà de comunicar al Consell General del Poder Judicial en la forma i el termini que este determine. En el primer supòsit no podrà participar en els concursos ordinaris de trasllat durant tres anys si la plaça que ocupava és de categoria de jutge i un any si és de categoria de magistrat.

La tercera vacant es proveirà, entre jutges, per mitjà de proves selectives en els ordes jurisdiccionals civil i penal, i d'especialització en els ordes contenciós administratiu, social i mercantil.

La quarta vacant es proveirà per concurs entre juristes de reconeguda competència i amb més de deu anys d'exercici professional que superen el curs de formació a què es referix l'apartat 5 de l'article 301. Al seu torn, una tercera part d'estes vacants es reservarà a membres del cos de secretaris judicials de primera o segona categoria.

Per este procediment només es podrà convocar un nombre de places que no supere el total de les efectivament vacants més les previsibles que es produïsquen durant el temps en què es prolongue la resolució del concurs.

A les comunitats autònomes on hi haja més d'una llengua oficial o tinguen dret civil propi s'aplicaran, per a la provisió d'estes places, les previsions establides a este efecte en la present llei.»

Set. L'apartat 2 de l'article 318 queda redactat de la manera següent:

«2. El mateix jurament o promesa es prestarà quan s'ascendisca de categoria en la carrera.»

Huit. S'introduïx un apartat 3 bis i es modifica l'apartat 5 en l'article 329, en els termes següents:

«3 bis. Els qui obtinguen plaça per concurs o ascens en jutjats de violència sobre la dona, en jutjats penals especialitzats en violència de gènere o en seccions

penals i civils especialitzades en violència de gènere hauran de participar, abans de prendre possessió del seu nou destí, en les activitats d'especialització en matèria de violència de gènere que establisca el Consell General del Poder Judicial.»

«5. Els concursos per a la provisió de places dels jutjats centrals d'instrucció, centrals penal, centrals de menors i de vigilància penitenciària es resoldran a favor dels qui hagen prestat servicis en l'orde jurisdiccional penal durant huit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; en defecte d'este criteri, en favor de qui tinga millor lloc en l'escalafó.

Els concursos per a la provisió de places dels jutjats centrals contenciosos administratius es resoldran a favor dels qui tinguen l'especialitat en el dit orde jurisdiccional; si no n'hi ha, pels qui hagen prestat servicis en el dit orde durant huit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i en defecte d'estos criteris, per qui tinga millor lloc en l'escalafó. En eixe últim cas els qui obtinguen plaça hauran de participar abans de prendre possessió en el seu nou destí en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial establisca reglamentàriament per als supòsits de canvi d'orde jurisdiccional.»

Nou. Es modifiquen els apartats 2, 3, 5 i 7 de l'article 330, que queden redactats com següix:

«2. En cada sala o secció contenciosa administrativa dels tribunals superiors de justícia, una de les places es reservarà a magistrat especialista en el dit orde jurisdiccional, amb preferència del qui ocupe millor lloc en el seu escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per este sistema serà de dos, i es mantindrà idèntica proporció en els increments successius.

No obstant això, si un membre de la sala o secció adquireix la condició d'especialista en este orde, podrà continuar en el seu destí fins que se li adjudique la primera vacant d'especialista que es produïska. En els concursos per a la provisió de la resta de places tindran preferència aquells magistrats que hagen prestat els seus servicis en el dit orde jurisdiccional durant huit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria.»

«3. En cada sala o secció social dels tribunals superiors de justícia, una de les places es reservarà a magistrat especialista en el dit orde jurisdiccional o que haja pertangut a l'extingit cos de magistrats de treball, amb preferència del que ocupe el millor lloc en el seu escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per este sistema serà de dos, i es mantindrà idèntica proporció en els increments successius.

No obstant això, si un membre de la sala o secció adquireix la condició d'especialista en este orde, podrà continuar en el seu destí fins que se li adjudique la primera vacant d'especialista que es produïska. En els concursos per a la provisió de la resta de places tindran preferència aquells magistrats que hagen prestat els seus servicis en el dit orde jurisdiccional durant huit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria.»

«5. Els concursos per a la provisió de places d'audiències provincials s'ajustaran a les regles següents:

a) Si hi ha diverses seccions i estes estan dividides per ordes jurisdictionals, tindran preferència en el concurs aquells magistrats que hagen prestat els seus servicis en l'orde jurisdiccional corresponent durant sis anys dins dels deu anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria. L'antiguitat en òrgans mixtos es computarà igual per a ambdós ordes jurisdictionals.

b) Si hi ha diverses seccions i estes no estan dividides per ordes jurisdictionals, tindran preferència en el concurs aquells magistrats que hagen prestat els seus servicis en l'orde jurisdiccional corresponent durant sis anys dins dels deu anys immediatament anteriors a la data la convocatòria. L'antiguitat en òrgans mixtos es computarà igual per a ambdós ordes jurisdictionals.

c) Si hi ha una o algunes seccions de les audiències provincials que coneguen en segona instància dels recursos interposats contra tot tipus de resolucions dictades pels jutjats mercantils, una de les places es reservarà als magistrats que, acreditada l'especialització en els assumptes propis dels dits jutjats, obtinguda per mitjà de la superació de les proves selectives que reglamentàriament determine el Consell General del Poder Judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. Si la secció es compon de cinc o més magistrats, el nombre de places cobertes per este sistema serà de dos, i es mantindrà idèntica proporció en els increments successius. No obstant això, si un membre de la sala o secció adquirix la condició d'especialista en este orde, podrà continuar en el seu destí fins que se li adjudique la primera vacant d'especialista que es produïska. En els concursos per a la provisió de la resta de places tindran preferència aquells magistrats que acrediten haver romàs més temps en l'orde jurisdiccional civil. A falta d'estos, pels magistrats que acrediten haver romàs més temps en òrgans jurisdiccionals mixtos.

d) En la secció o seccions a les quals en virtut de l'article 80.3 d'esta llei se'ls atribuïska únicament i exclusivament el coneixement en segona instància dels recursos interposats contra tot tipus de resolucions dictades pels jutjats mercantils, tindran preferència en el concurs per a la provisió de les seues places aquells magistrats que, havent acreditat l'especialització en els assumptes propis dels dits jutjats, obtinguda per mitjà de la superació de les proves selectives que reglamentàriament determine el Consell General del Poder Judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobriran amb els magistrats que acrediten haver romàs més temps en l'orde jurisdiccional civil. A falta d'estos, pels magistrats que acrediten haver romàs més temps en òrgans jurisdiccionals mixtos.»

«7. Els concursos per a la provisió de places de les sales de l'Audiència Nacional es resoldran a favor dels qui tinguen la corresponent especialització en l'orde respectiu; si no n'hi ha, pels qui hagen prestat servicis en l'orde jurisdiccional corresponent durant huit anys dins dels dotze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i a falta de tots estos criteris, per qui tinga millor lloc en l'escalafó.

La provisió de places de la Sala d'Apel·lació de l'Audiència Nacional es resoldrà a favor dels qui, amb més de quinze anys d'antiguitat en la carrera, hagen prestat servicis almenys durant deu anys en l'orde jurisdiccional penal, i es preferirà entre ells els qui tinguen la condició d'especialista.»

Deu. L'article 334 tindrà la redacció següent:

«Article 334.

Les places que queden vacants per falta de sol·licitants les proveiran els qui siguen promoguts o ascendisquen a la categoria necessària, d'acord amb el torn que corresponga.

Aquelles vacants que d'acord amb el que preveu el paràgraf segon de l'apartat primer de l'article 311 no siguen cobertes pels jutges ascendits a la categoria de magistrat seran oferides per mitjà de concurs ordinari de trasllat als membres de la carrera amb categoria de jutge; si no es cobrixen, s'oferiran als jutges que ixen de l'Escola Judicial, sense que en cap cas les vacants en òrgans judicials col·legiats es puguen sol·licitar com a primer destí.»

Onze. S'introduïx un nou capítol VI bis en el títol primer del llibre IV amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VI bis.

Dels jutges d'adscripció territorial

Article 347 bis.

1. En cada tribunal superior de justícia, i per a l'àmbit territorial de la província, es crearan les places de jutges d'adscripció territorial que determine la Llei de Demarcació i Planta Judicial.

2. Per designació del president del Tribunal Superior de Justícia, els jutges d'adscripció territorial exerciran les seues funcions jurisdiccionals en les places que es troben vacants, com a reforç d'òrgans judicials o en aquelles places el titular de les quals es preveja que estarà absent per més de tres mesos o, excepcionalment, per temps superior a un mes.

3. A les comunitats autònomes pluriprovincials i quan les raons del servici ho requerisquen, el president del Tribunal Superior de Justícia podrà realitzar excepcionalment crides per a òrgans judicials d'una altra província pertanyent a l'àmbit territorial del dit tribunal.

4. A les comunitats autònomes on hi haja més d'una llengua oficial o tinguen dret civil propi s'aplicaran, per a la provisió d'estes places, les previsions establides a este efecte en la present llei.»

Dotze. Es modifica l'apartat d) i s'afig un apartat f) a l'article 351, en els termes següents:

«d) Quan siguen nomenats o adscrits com a lletrats al servici del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, del Tribunal Constitucional, del Consell General del Poder Judicial o del Tribunal Suprem, o magistrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem, o al servici del Defensor del Poble o òrgan equivalent de les comunitats autònomes.»

«f) Quan presten servici al Ministeri de Justícia en virtut de nomenament per reial decret o en les conselleries de Justícia, o assimilades, de les comunitats autònomes, en virtut de nomenament per decret, en càrrecs que tinguen rang inferior al de ministre o conseller de comunitat autònoma.»

Tretze. L'apartat 2 de l'article 358 queda redactat de la manera següent:

«2. S'exceptuen del que preveu l'apartat anterior les excedències voluntàries per a l'atenció de fills i per a cura d'un familiar a què es referixen els apartats d) i e) de l'article 356, en les quals el període de permanència en les dites situacions serà computable a l'efecte de triennis i drets passius. En este mateix període es permetrà participar en cursos de formació. Durant els dos primers anys es tindrà dret a la reserva de la plaça en la qual s'exercien les funcions i al còmput de l'antiguitat, així com a participar en els concursos de trasllat. Transcorregut este període, la dita reserva ho serà a un lloc en la mateixa província i de la mateixa categoria, i haurà de sol·licitar, en el mes anterior a la finalització del període màxim de permanència en esta, el reingrés al servici actiu; si no ho fa, serà declarat d'ofici en la situació d'excedència voluntària per interès particular.»

Catorze. L'article 371 tindrà la redacció següent:

«Article 371.

1. Els jutges i magistrats tindran dret a disfrutar com a mínim, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils, o dels dies que corresponguen proporcionalment si el temps de servici durant l'any va ser menor.

A l'efecte del que s'ha previst en el present article, no es consideraran com a dies hàbils els dissabtes.

Així mateix, tindran dret a un dia hàbil adicional al complir quinze anys de servici, i s'afegirà un dia hàbil més al complir els vint, vint-i-cinc i trenta anys de servici, respectivament, fins a un total de vint-i-sis dies hàbils per any natural.

2. Els presidents de sala i magistrats del Tribunal Suprem i de la resta dels tribunals disfrutaran del permís de vacances durant el mes d'agost; se n'exceptuen aquells als qui corresponga formar la sala prevista en els articles 61 i 180 d'esta llei.»

Quinze. S'afig un nou paràgraf a l'apartat 5 de l'article 438, amb la redacció següent:

«En aquells partits judicials on l'escàs nombre d'òrgans judicials ho aconselle, el mateix secretari judicial de la unitat processal de suport directe podrà estar al

capdavant dels servicis comuns processals que es constituïsquen amb les funcions relacionades en l'apartat 3 d'este article.»

Setze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 446, que queda redactat com seguix:

«2. L'abstenció es formularà per escrit motivat dirigit al jutge o magistrat si es tracta d'una unitat de suport directe a un òrgan judicial unipersonal, al president si es tracta d'una unitat de suport directe a un òrgan judicial col·legiat o al jutge o magistrat que corresponga per torn de repartiment si exercix les seues funcions en un servici comú, els quals decidiran, respectivament, la qüestió.

En cas de confirmar-se l'abstenció, el secretari judicial que s'haja abtingut ha de ser reemplaçat pel seu substitut legal; en cas de denegar-se, haurà de continuar aquell actuant en l'assumpte.»

Dèsset. L'apartat 1 de l'article 453 queda redactat en la manera següent:

«1. Correspon als secretaris judicials, amb exclusivitat i plenitud, l'exercici de la fe pública judicial. En l'exercici d'esta funció, deixaran constància fefaent de la realització d'actes processals al tribunal o davant d'este i de la producció de fets amb transcendència processal per mitjà de les oportunes actes i diligències.

Quan s'utilitzen mitjans tècnics de gravació o reproducció, les vistes es podran desenrotllar sense la intervenció del secretari judicial, en els termes que preveu la llei. En tot cas, el secretari judicial garantirà l'autenticitat i integritat del que s'ha gravat o s'ha reproduït.»

Díhuit. Es modifiquen l'apartat 2 i la lletra A de l'apartat 3 de l'article 521, i queden redactats com seguix:

«2. Les relacions de llocs de treball contindran la dotació de tots els llocs de treball de les distintes unitats que componen l'oficina judicial, incloent-hi aquells que hagen de ser exercits per secretaris judicials, i indicaran la seua denominació, ubicació, els requisits exigits per al seu exercici, el complement general de lloc i el complement específic.»

«A) Centre gestor. Centre de destí.

Als efectes de l'ordenació dels llocs de treball i de la seua ocupació pel personal funcionari, tindran la consideració de centres gestors els òrgans competents del Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de les comunitats autònomes per a la gestió del personal, als quals correspondrà la formulació de la relació de llocs de treball en els seus respectius àmbits territorials.

S'entendrà per centre de destí:

Cada un dels servicis comuns processals.

El conjunt d'unitats processals de suport directe a òrgans judicials que radiquen en el mateix municipi.

El Registre Civil Central i els registres civils únics de cada localitat, on n'hi haja.

Cada una de les fiscalies o adscripcions de fiscalies.

En els instituts de medicina legal, aquells que la seua norma de creació establisca com a tals.

En l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, aquells que la seua norma de creació establisca com a tals.

La Mutualitat General Judicial.

Cada oficina judicial de suport directe a jutjats de pau de més de 7.000 habitants, o de menys de 7.000 habitants dotats de plantilla funcional pel que fa a la seua càrrega de treball.

El Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació del Tribunal Suprem.

Les secretaries de Govern.»

Dènou. S'afig una disposició addicional quinzena amb la redacció següent:

«Quinze. *Depòsit per a recórrer.*

1. La interposició de recursos ordinaris i extraordinaris, la revisió i la rescissió de sentència ferma a instància del rebel, en els ordes jurisdiccionals civil, social i contencions administratiu, necessitaran la constitució d'un depòsit a este efecte.

En l'orde penal este depòsit serà exigible únicament a l'acusació popular.

En l'orde social i per a l'exercici d'accions per a l'efectivitat dels drets laborals en els procediments concursals, el depòsit serà exigible únicament als qui no tinguen la condició de treballador o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social.

2. El depòsit únicament haurà de consignar-se per a la interposició de recursos que hagen de tramitar-se per escrit.

3. Tot el qui pretenga interposar recurs contra sentències o interlocutòries que posen fi al procés o impedisquen la seua continuació consignarà com a depòsit:

a) 30 euros, si es tracta de recurs de queixa.

b) 50 euros, si es tracta de recurs d'apel·lació o de rescissió de sentència ferma a instància del rebel.

c) 50 euros, si es tracta de recurs extraordinari per infracció processal.

d) 50 euros, si el recurs és el de cassació, incloent-hi el de cassació per a la unificació de doctrina.

e) 50 euros, si és revisió.

4. Així mateix, per a la interposició de recursos contra resolucions dictades pel jutge o tribunal que no posen fi al procés ni impedisquen la seua continuació en qualsevol instància serà necessària la consignació com a depòsit de 25 euros. El mateix import haurà de consignar qui recórrega en revisió les resolucions dictades pel secretari judicial.

S'exclou de la consignació de depòsit la formulació del recurs de reposició que la llei exigix amb caràcter previ al recurs de queixa.

5. El Ministeri Fiscal també quedarà exempt de constituir el depòsit que per a recórrer exigix esta llei. L'Estat, les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes autònoms dependents de tots estos quedaran exempts de constituir el depòsit mencionat.

6. Quan es notifique la resolució a les parts, s'indicarà la necessitat de constitució de depòsit per a recórrer, així com la manera d'efectuar-lo.

L'admissió del recurs necessitarà que quan s'interpose este si es tracta de resolucions interlocutòries, a la presentació del recurs de queixa, al presentar la demanda de rescissió de sentència ferma en la rebel·lia i revisió, o a l'anunciar-se o preparar-se este en els altres casos, s'haja consignat en l'oportuna entitat de crèdit i en el «compte de depòsits i consignacions» obert a nom del jutjat o del tribunal, la quantitat objecte de depòsit, la qual cosa haurà de ser acreditada. El secretari verificarà la constitució del depòsit i en deixarà constància en les interlocutòries.

7. No s'admetrà a tràmit cap recurs el depòsit del qual no estiga constituït.

Si el recurrent ha incorregut en defecte, omissió o error en la constitució del depòsit, es concedirà a la part el termini de dos dies per a l'esmena del defecte, amb aportació si és el cas de documentació acreditativa.

Si no es realitza, es dictarà interlocutòria que pose fi al tràmit del recurs, o que inadmeta la demanda, i serà ferma la resolució impugnada.

8. Si s'accepta totalment o parcialment el recurs, o la revisió o rescissió de sentència, en la mateixa resolució es disposarà la devolució de la totalitat del depòsit.

9. Quan l'òrgan jurisdiccional inadmeta el recurs o la demanda, o confirme la resolució recorreguda, el recurrent o demandant perdrà el depòsit, al qual es donarà el destí previst en esta disposició.

10. Els depòsits perduts i els rendiments del compte queden afectats a les necessitats derivades de l'activitat del Ministeri de Justícia, i es destinaran específicament

a sufragar els gastos corresponents al dret a l'assistència jurídica gratuïta, i a la modernització i informatització integral de l'Administració de Justícia. A estos efectes, els ingressos procedents dels depòsits perduts i els rendiments del compte generaran crèdit en els estats de gastos de la secció 13 «Ministeri de Justícia».

11. El Ministeri de Justícia transferirà anualment a cada comunitat autònoma amb competències assumides en matèria de justícia, per als fins anteriorment indicats, el quaranta per cent d'allò que s'ha ingressat en el seu territori per este concepte, i destinarà un vint per cent de la quantia global per al finançament de l'ens instrumental participat pel Ministeri de Justícia, les comunitats autònomes i el Consell General del Poder Judicial, encarregat d'elaborar una plataforma informàtica que assegure la connectivitat entre tots els jutjats i tribunals d'Espanya.

12. La quantia del depòsit per a recórrer podrà ser actualitzada i revisada anualment mitjançant un reial decret.

13. L'exigència d'este depòsit serà compatible amb la meritació de la taxa exigida per l'exercici de la potestat jurisdiccional.

14. El depòsit previst en la present disposició no serà aplicable per a la interposició dels recursos de suplicació o de cassació en l'orde jurisdiccional social, ni de revisió en l'orde jurisdiccional civil, que continuaran regulant-se pel que preveu, respectivament, la Llei de Procediment Laboral i la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Vint. S'afigen tres nous apartats 6, 7 i 8 a la disposició transitòria octava, i queden redactats com següent:

«6. Els membres de la carrera judicial o d'altres cossos que, a l'entrada en vigor dels apartats 6, 7 i 8 de la present disposició transitòria, es troben en situació d'excedència voluntària per la causa prevista en l'apartat f) de l'article 356 i, d'acord amb l'apartat f) de l'article 351, els corresponga la de servicis especials, passaran a esta última situació, i es computarà com a servicis efectius en la carrera judicial el temps que hagen romàs en la dita excedència voluntària.

7. Quan cessen en la situació de servicis especials, llevat que hagen obtingut nova plaça per concurs, quedaran adscrits amb caràcter provisional a les sales del Tribunal Suprem, a les dels tribunals superiors de justícia o de l'Audiència o als jutjats de la població on es trobaven destinats al cessar en el servici actiu, segons la categoria i orde jurisdiccional en què servien.

8. Esta adscripció es mantindrà fins que es produïska la primera vacant de la seua categoria i, si és el cas, torn en el Tribunal Suprem, tribunals superiors de justícia, audiència o jutjats on estaven adscrits, la qual se'ls adjudicarà fora de concurs i amb caràcter preferent.»

Vint-i-u. S'afig una disposició transitòria trenta-nou amb la redacció següent:

«Trentena-nou.

Els jutges que, per haver renunciat a l'ascens d'acord amb la legislació anterior, estiguen obligats a romandre per un temps determinat en la dita categoria, no podran ascendir fins que haja transcorregut este termini. Després de l'ascens, si opten per continuar en la plaça que ocupaven no podran participar en els concursos ordinaris de trasllat durant tres anys.»

Vint-i-dos. S'afig una disposició transitòria quaranta amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quaranta. Règim transitori.

Els jutges i magistrats que, a l'entrada en vigor d'esta disposició transitòria, es troben en comissió de servicis amb rellevament de funcions exercint funcions al servici del Tribunal Suprem, passaran en eixe moment a la situació de servicis especials en la carrera judicial, situació en què romandran fins que les places siguen cobertes per mitjà de l'oportú concurs.»

Article segon.

Es modifica la disposició transitòria quarta de la Llei Orgànica 19/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, que queda redactada com següix:

«Disposició transitòria quarta. *Establiment de relacions de llocs de treball*

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides procediran, en els seus respectius àmbits, a l'organització de les oficines judicials i unitats administratives en la manera que estableix esta llei, així com a l'elaboració i aprovació de les relacions de llocs de treball d'acord amb les normes i procediments que s'hi contenen.

Aprovades les relacions de llocs de treball pel Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes, es procedirà a l'acoblament dels funcionaris amb destí definitiu en l'àmbit territorial respectiu, per mitjà de les fases següents:

La convocatòria de procediments de lliure designació per a aquells llocs que hagen de cobrir-se per este sistema.

La convocatòria de concursos específics per a aquells llocs de treball que hagen de cobrir-se per este sistema, en el qual, per una sola vegada, podran participar en exclusiva els funcionaris destinats al municipi on hagen d'exercir-se estos llocs de treball.

La confirmació dels funcionaris en els llocs de treball que exercien, quan estos figuren en les corresponents relacions de llocs de treball amb semblant contingut, inclús amb distinta denominació.

La reordenació o redistribució d'efectius i si és el cas la reassignació forçosa en supòsits d'amortització, supressió o requalificació de llocs, d'acord amb els procediments establits.

Estos processos es duran a terme a mesura que s'aproven les relacions de llocs de treball de manera gradual i segons les possibilitats organitzatives, tècniques i pressupostàries de les administracions competents.»

Article tercer.

S'afig una nova disposició final única a la Llei Orgànica 3/1981, de 6 d'abril, del Defensor del Poble.

«Disposició final única. *Mecanisme Nacional de Prevenció de la Tortura.*

Primer. El Defensor del Poble exercirà les funcions del Mecanisme Nacional de Prevenció de la Tortura de conformitat amb la Constitució, la present llei i el protocol facultatiu de la Convenció contra la tortura o altres tractes o penes cruels, inhumans o degradants.

Segon. Es crea un consell assessor com a òrgan de cooperació tècnica i jurídica en l'exercici de les funcions pròpies del Mecanisme Nacional de Prevenció, que serà presidit per l'adjunt en qui el Defensor del Poble delegue les funcions previstes en esta disposició. El reglament determinarà la seua estructura, composició i funcionament.»

Disposició final. Entrada en vigor.

La present llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 3 de novembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO